

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **I.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. L. P., advokátom so sídlom v Ž., proti odporkyni **I.**, bývajúcej vo V., v konaní **o zaplatenie 80.000,- Sk (2.655,51 €) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8 C 18/2006, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 17. decembra 2008 sp. zn. 7 Co 146/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a** .

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin rozsudkom z 29. apríla 2008 č.k. 8 C 18/2006-108 v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 80.000,- Sk (2.655,51 €) s úrokom z omeškania od 30. júna 2004 do 1. marca 2005 titulom vrátenia pôžičky, ktorú dňa 6. decembra 2002 poskytol odporkyni a ktorú mala vrátiť do 30. júna 2003, pričom odporkyňa v lehote splatnosti pôžičku nevrátila.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom zo 17. decembra 2008 sp. zn. 7 Co 146/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého

stupňa, pretože obe rozhodnutia súdov nižších stupňov majú vady, pre ktoré je potrebné ich zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia 243b ods. 3 O.s.p. Dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Odporkyňa navrhla „dovolanie navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdiť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku, ktorý nevykazuje znaky ani jedného z rozsudkov uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p., dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval a teda ani nevyslovil svoj právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na námietky odporcu a tiež s prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

S prihliadnutím na obsah dovolania, v ňom zvolenú argumentáciu a vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť krajský súd, dovolací súd sa osobitne zameril na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola odporcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O procesnú vadu v zmysle tohto ustanovenia ide len vtedy, keď súd neumožnil účastníkovi vykonať v priebehu konania práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä právo predniesť (doplniť, či dopĺňovať) svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom (svedkom) a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj § 101 ods. 1, § 117 ods. 1, § 118 ods. 1 a 3, § 123, § 126 ods. 3, § 131, § 211, § 215 O.s.p.).

Dovolateľ sa domáha zrušenia rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu, že výrok rozsudku nezodpovedá výsledkom dokazovania a vyhodnoteniu dôkazov, ktoré sa musia prejavíť v odôvodnení rozhodnutia, pričom dôvody musia byť jasné

a presvedčivé. Dovolateľ namieta, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu neobsahuje zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. a rozsudok preto považuje za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, resp. pre ich nezrozumiteľnosť.

Odôvodnenie rozsudku má byť stručné, jasné, výstižné a preskúmateľné. Po preskúmaní dovolania dovolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vadou vytýkanou dovolateľom netrpí a rozsudok odvolacieho súdu je dostatočne odôvodnený a preskúmateľný a spĺňa požiadavky ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. kladené na odôvodnenie rozsudku.

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 115/03).

K námietkam odporcu uvedeným v dovolaní, že odvolací súd postupoval v rozpore s ustanovením § 132 O.s.p., treba uviesť, že podľa § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne. Zároveň treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – vid' § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. a táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd pochybil aj tým, že vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa vyvodil z vykonaného dokazovania nesprávny právny záver a vykonané dokazovanie vyhodnotil v rozpore s ustanovením § 132 O.s.p.

Pokiaľ teda navrhovateľ v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2

písm. c/ O.s.p.), je treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom (rovnako ako iná vada konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia navrhovateľa boli opodstatnené a rozhodnutie odvolacieho súdu by prípadne obsahovalo nesprávne právne posúdenie veci (dovolací súd sa nimi z tohto hľadiska nezaoberal), ním uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O takýto prípad ale v danej veci nejde. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodíť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozsudku, ktorú nesprávnosť dovolaním žalovaný namieta.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že jej žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Marta Hrčková